

## Branislav Tomić – Brana



Rodjen sam se u Beogradu 15. aprila 1951. Živeo sam u centru Beograda, okolina Skupštine. Pohađao sam osnovnu školu Drinka Pavlović. U trinaestoj godini sam naglo porastao, pa je moj otac, Božidar, rekao: "Dečko je visok, ne bi bilo loše da počne da trenira košarku".

Moj otac je bio navijač OFK Beograda i član kluba. Poznavao je Eru (Milorada Erkića) ili iz kluba ili iz Složne Braće. Jednog dana me je odveo do stadiona u Zdravka Čelara, baš u vreme treninga prvog tima. Era je tada još bio igrač, i posle treninga me je upoznao sa njim.

On mi je tada objasnio kada da dođem na juniorski trening. Sa košarkom, do tog prvog treninga, nisam imao nikakvog kontakta. Trener juniorskog tima, u tom momentu, bio je Gliša (Dragan Glišić): "Idi na onaj drugi koš, nek' ti pokažu dvokorak". I tako je krenula moj košarkaška karijera.

U to vreme u juniorskoj ekipi su bili Kepa, Vodeni, Oljača, Duruta, sve momci iz kraja, oko stadiona. Uskoro nam se pridružio i Vlada Luković, moj školski drug i sadašnji kum, koji je kasnije, u jednom periodu, bio i sekretar OKK Beograda.

Uskoro su počeli i moji gimnazijски dani u Petoj beogradskoj gimnaziji. Treniralo se, igale su se juniorske utakmice, navijalo se za prvi tim. Nakon završenog drugog razreda, 1967, oputovao sam u SAD, da pohađam školu тамо и naučim engleski jezik. U Čikagu sam pohađao Lane Tech High School. Velika škola, 5000 učenika, muška gimnazija. Naravno, izabrali su me u školsku ekipu, ali nakon probnog treninga ("tryout"). Treniralo se svaki dan po dva i po sata, posle časova.

Tu sam dosta naučio, jer je ta školska liga bila dosta jača od naše juniorske. U proleće 1968. sam počeo paralelno da treniram veslanje. Veslao sam u osmercu. Iako kratka, moja veslačka karijera mi je pomogla da fizički ojačam, tako da mi se odraz jako popravio.

Juniorska reprezentacija Jugoslavije, 1969 Balkanijada Atina, Grčka, četvrti mesto



Stoje: Lazar Lečić (trener), Branislav Tomić, Martin Guvo, Dragan Radosavljević, Davor Rukavina, Miroljub Damjanović, Božidar Pešić, Radivoje Živković  
Čuče: Milovan Simendić, Marko Gvardijančić, Srećko Jarić, Goran Rakočević, Stevica Kosanović

Sledećeg leta sam se vratio u Beograd, pravo na pripreme juniorske reprezentacije. To je bila generacija 1951. Igrao sam na dve Balkanijade, 1969 u Atini kada smo bili cetvrti i 1970 u Rijeci kada smo osvojili zlatnu medalju. Ti reprezentaivni juniorski dani su se završili Evropskim juniorskim prvenstvom u Atini, sa četrvrtim mestom.

Juniorska reprezentacija Jugoslavije, 1970 Balkanijada Rijeka, Jugoslavija, prvo mesto



Gornji red: Radivoje Živković, Mišo Ostarčević, Dragan Radosavljević, Davor Rukavina, Miroljub Damjanović, Branko Kovačević  
Donji red: Branislav Tomić, Srećko Jarić, Blagoje Georgijevski, Sedi na lopti Lazar Lečić (trener)  
Goran Rakočević, Marko Gvardijančić

Kalemegdan, pripreme juniorske reprezentacije Jugoslavije 1970 godina



Stoje: Lazar Lečić (trener), Miroljub Damjanović, Mišo Ostarčević, Davor Rukavina, Radivoje Živković, Dragan Radosavljević, Anton Sagadin

Čuče: Branko Kovačević, Srećko Jarić, Goran Rakočević, Blagoje Georgijevski, Marko Gvardijančić, Branislav Tomić

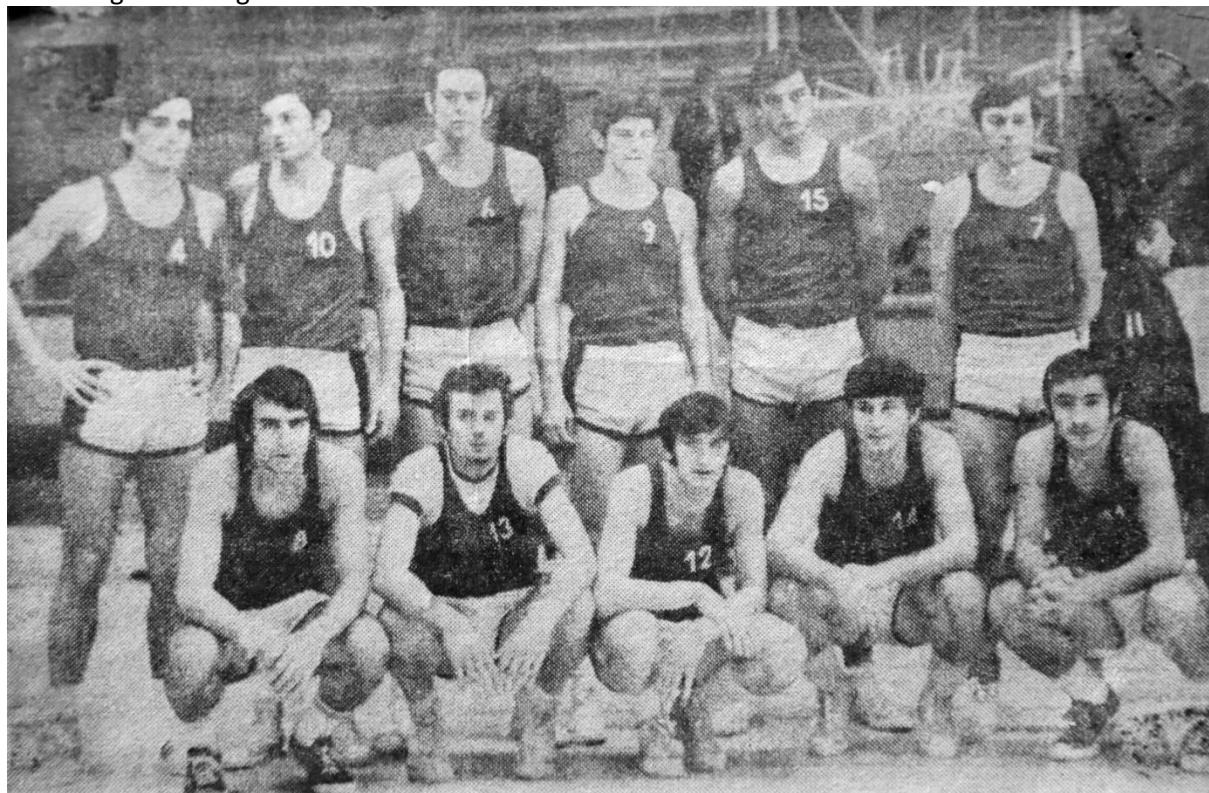
Juniorska reprezentacija Jugoslavije 1970 godina, prvenstvo Evrope, Atina, Grčka, četvрto mesto



Branko Kovačević, Marko Gvardijančić, Dragan Radosavljević, Blagoje Georgijevski, Miroljub Damjanović, Goran Rakočević, Mišo Ostarčević, Srećko Jarić, Anton Sagadin, Davor Rukavina, Branislav Tomić, Radivoje Živković

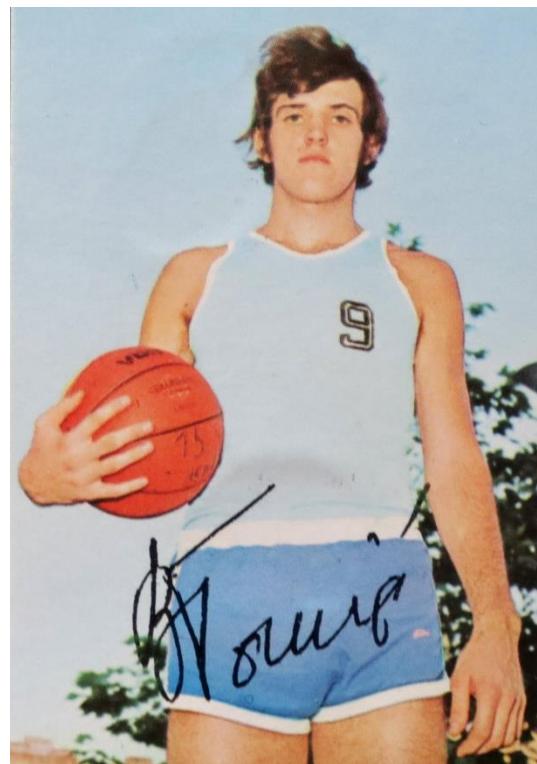
Maturiram 1969. i upisujem Građevinski fakultet. Igram za prvi tim. Liga, turneje, studiranje ponekad. Vidim da nema ništa od diplome na taj način. Napuštam košarku i OKK Beograd 1975. U OKK Beogradu sam igrao za seniore od 1968 do 1975, ukupno 7 sezona, odigrao 136 prvoligaskih utakmica i postigao 371 poen.

OKK Beograd 1970 godina



Stoje: Djurović, Kotarac, Maroević, Tomić, Knežević, Grubor

Čuče: Subotić, Kokora, Pazman, Ivačković, Tanjević





OKK Beograd – Antib



OKK Beograd – Jugoplastika



Komo 1971, Novović, Tanjević, Cvetić, Đurović, Ivačković, Knžević, Pazmanj, Stanković, Kotarac



Nica 1972, Tomić, Grubor, Kotarac, Subotić

OKK Beograd 1971 godina



КОШАРКАШИ БЕОГРАДА (с лева): Кокора, Олачић, Пазманј, Симендин, Јањин, Грубор, Томић, Кресојевић, Котарац, Жижин, Кнежевић, Маројевић.

## OKK Beograd prijateljska utakmica 1972 godine



S leva na desno: Kokora, Stojanović, Vuković, Topić, Simendić, Djurović, Tomić, Kresović, Kotarac, Žižić, Knežević, Pazman

Studije napokon kreću sa mrtve tačke, ali imam novu zabavu, počinjem intezivno da se bavim izlagačkom fotografijom. Dobijam titulu Kandidat - majstor Foto saveza Jugoslavije. Godine 1978. odlazim u vojsku. Nisam diplomirao, još jedan ispit me čeka.

Po povratku iz vojske se ženim i ubrzo diplomiram. Postajem građevinski inženjer konstruktivnog smera i odmah se zapošljavam u GP Mostogradnja. U Mostogradnji provodim devet godina.

Dok sam radio u Mostogradnji počinjem da se interesujem za računare, koji su tada još u povoju. Donosim odluku da promenim profesiju i da počnem da se bavim računarskom pripremom za štampu. Napuštam Mostogradnju i sa ortakom Zoranom osnivam preduzeće "Studio B&Z", verovatno prvo u Beogradu koje se bavi tom delatnošću na ovaj način.



I dalje se bavim fotografijom. Izažem u zemlji i inostranstvu. Objavljujem i tri monografije sa svojim radovima.

Preduzeće prodajemo 2007, kada opet menjam profesiju. Počenjem da se bavim računarskim programiranjem, kao "freelancer". Najviše radim razvoj baza podataka.

Penzionišem se nakon 40 godina radnog staža 2016, međutim i dalje radim...